

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Helena Ciepła (przewodniczący)

SSN Tadeusz Domińczyk

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa "Ś.(...)" Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. poprzednio "E.(...)" Spółka Akcyjna w P.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi Miasta P. o ustalenie, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 czerwca 2005 r., zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 22 grudnia 2004 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Dnia 20 lutego 2002 r. powód wniósł sprzeciw od orzeczenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. w sprawie aktualizacji opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej. Sąd Okręgowy w P. – po otrzymaniu z Kolegium akt tej sprawy – wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2004 r. ustalił, „że podwyżka opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste nieruchomości położonych w P.(....) jest nieuzasadniona ponad kwotę 377 408,25 zł” i orzekł o kosztach procesu.

Z uzasadnienia wyroku wynika, że powód otrzymał dnia 12 listopada 2001 r. wypowiedzenie dotychczasowej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego (40 184,60 zł) wraz z ofertą nowej jej wysokości w kwocie 452 601,91 zł. Powód, kwestionując wypowiedzenie, złożył wniosek o ustalenie, że aktualizacja opłaty jest nieuzasadniona względnie uzasadniona w niższej wysokości. Kolegium Samorządowe oddaliło jednak

ten wniosek i ustaliło opłatę za rok 2002 i następne lata (do czasu ponownej aktualizacji) w wysokości 452 601,91 zł. Sąd Okręgowy, przed którym powód domagał się ustalenia, że wypowiedzenie jest nieważne, a tym samym aktualizacja opłaty rocznej – nieuzasadniona, orzekł, jak w przytoczonej wyżej sentencji. Podstawę opłaty ustalonej wyrokiem stanowi nowy operat szacunkowy nieruchomości sporządzony w postępowaniu sądowym.

Apelację wniósł powód i zaskarżył wyrok w całości.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 22 grudnia 2004 r. odrzucił apelację powoda jako niedopuszczalną, ponieważ została ona wniesiona od nieistniejącego orzeczenia (brak substratu zaskarżenia). Sąd Okręgowy, rozpoznając żądanie ustalenia, że aktualizacja opłaty jest nieuzasadniona, ustalił bowiem, że wspomniane żądanie jest „nieuzasadnione ponad kwotę 377 408,25 zł”. Nie orzekł natomiast o pozostałej części żądania powoda. „Przy tak sformułowanej sentencji wyroku, Sąd pierwszej instancji powinien powództwo w pozostałej części oddalić”. Brak negatywnego rozstrzygnięcia przesądza o niedopuszczalności apelacji.

W zażaleniu pełnomocnik powoda wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia, ponieważ – jego zdaniem – nie zachodzi wskazana przez Sąd przyczyna odrzucenia apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przytoczona wyżej treść sentencji zaskarżonego wyroku świadczy, że Sąd Okręgowy, orzekając w przedmiocie żądania ustalenia, iż aktualizacja opłaty jest nieuzasadniona, rozstrzygnął o całości tego żądania. Zawarte w sentencji wyroku ustalenie, że zaoferowana w wypowiedzeniu opłata jest nieuzasadniona ponad kwotę 377 408,25 zł oznacza bowiem także ustalenie, iż opłata do tej kwoty jest uzasadniona. W tej sytuacji nie można podzielić stanowiska Sądu, że w sentencji wyroku nie ma rozstrzygnięcia o całym żądaniu powoda.

Inną sprawą jest natomiast kwestia, czy rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego przybrało właściwą formułę procesową (w tym aspekcie należy widzieć uwagi Sądu Apelacyjnego na temat prawidłowości sformułowania sentencji). Jednakże jej wyjaśnienie dotyczy oceny wyroku związanej z rozpoznaniem apelacji. Wspomniana kwestia nie może natomiast przesądzać o braku przedmiotu zaskarżenia w sytuacji, gdy apelacja, nawiązując do zawartego w sentencji ustalenia, że aktualizacja opłaty w oznaczonym zakresie jest uzasadniona, zmierza do podważenia tego rozstrzygnięcia.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).